

[Mølgaard]

skæftigede. Det er overordentlig problematisk overhovedet at forestille sig noget sådant etableret, for når der eksempelvis her tales om isolation af offentlige bygninger, må det nødvendigvis ske i konkurrence med andre beskæftigede, fordi den opgave er så indlysende, at den skal løses under den ene eller den anden form, og her vælger man altså samfundstjenesteformen.

Det står lidt uklart, hvorvidt samfundstjenesten kun skal eksistere, så længe der er arbejdsløshed, eller om det er en institution, der skal leve til stadighed, fordi det egentlig er meget rart at have sådan en ting som en samfundstjeneste til f. eks. at klare samfundsproblemer i en strejkesituation. Jeg synes nok, en klargørelse af dette fra forslagsstillerens side kunne være på sin plads, men jeg skal erkende, at jeg ikke har fantasi til at forestille mig, at nogen klargørelse ville indebære, at forslaget ad den vej kunne opnå retsforbundets tilslutning.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg synes nok, jeg har grund til at sige tak for en overordentlig velvillig modtagelse af vores lille beskedne forslag. Med undtagelse af de to sidste ordførere har der lige fra arbejdsministeren til de øvrige ordførere lydt venlige toner i anledning af vort forslag.

Det er anden gang, vi fremsætter dette forslag, og det er netop i disse dage tre år siden, det første gang var til behandling i salen. Dengang fik det en la-la-modtagelse; jeg synes, modtagelsen har været mere positiv denne gang. Der er jo også sket meget væsentligt i de mellemliggende tre år, bl. a. det, at vores arbejdsløshed er steget uhyggelig meget; den er mere end fordoblet siden dengang. Det viser alvoren i hele vor situation og begrundes i høj grad, at vi genfremsetter vores lille forslag.

Som arbejdsministeren selv har nævnt det i dag, har han efterlyst nye planer og nye ideer i sin beskæftigelsesplan, og vi anser dette som et lille bidrag. Men der er tale om et forslag, som – det erkender vi – i hvert fald ikke i første omgang vil give nye eller flere faste arbejdspladser.

Hovedsigtet i vort forslag er først og fremmest at hjælpe unge og yngre langtidsledige eller i hvert fald nogle, som i nogen tid har stået og frosset i en lang, kold arbejdsløs-

hedskø, og som derunder måske er blevet både fysisk og psykisk nedbrudt, har tabt modet, mistet selvtilliden, som vi ved det sker ikke mindst for de unge. Det er sådanne mennesker, vi vil give et lille lift, der kan motivere dem til bedre at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet, når der nu bliver muligheder for det. Vi må desværre bare være så realistiske, at vi erkender, at de prognoser, vi har liggende foran os i dag med hensyn til arbejdsløshed, ikke lover for, at der i allernærmeste fremtid vil blive mulighed for at engagere alle de unge, som i dag lider under arbejdsløshedens svøbe. Vi håber, at sådanne unge gennem vor lille hjælpetjeneste vil opleve, at de stadig væk kan udføre et stykke arbejde, kan gå ind i et teamwork, kan bruge deres hænder og evner i øvrigt til noget fornuftigt.

Vi har jo nævnt nogle eksempler på, hvor der kan sættes ind inden for området stat og kommuner. Om der skal være tale om en hjælpetjeneste på 3 måneder eller længere eller kortere tid, og om vi kan nå det tal på 25.000, som vi har nævnt, ligger ikke helt fast, det er klart, men sigtet med dette forslag har som sagt været at give disse unge et lille lift. Det har ikke på noget tidspunkt, som flere ordførere har været inde på det, været vor tanke, at vi dermed kunne skaffe nogen i arbejde i første omgang, men en positiv hjælp ville måske motivere dem til også at komme i arbejde.

Der har været forskellige småindvendinger mod vort forslag, som jeg håber vi kan drøfte under udvalgsarbejdet, men som jeg indledte med at sige, har modtagelsen gennemgående være positiv.

Jeg skal ikke kommentere alt, hvad der er blevet sagt om forslaget, men til fru Grethe Fenger Møller og de to sidste ordførere vil jeg blot gentage, at vi ikke vil bekæmpe arbejdsløsheden, men vil søge at afhjælpe nogle af de følger, den lange arbejdsløshed har netop for de unge og de yngre langtidsledige. Det er vore intentioner med dette forslag og ikke noget videregående.

Hr. Lawaetz var inde på, at landmændene trænger til hjælp. Ja, det er en af mange grupper – vi har jo kun nævnt nogle få i bemærkningerne til beslutningsforslaget – men som bekendt gør kærlighed opfindsom, og hvis man virkelig føler noget for denne sag,